

MAŻNICA (3) *sb f*

ma- (1) *RejWiz*, mǎ- (1) *PudłFr*.

sg G mażnice (1). ◇ A mażnicę (1). ◇ I mażnicą (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Naczynie na maż, smołę; persillum, rudiculum picatum, rudusculum, vas axungiae servandae Cn (3) : Przed nim [*Lucyferem*] śiła piśárzow/ co piśzą z máżnice/ Wiele ich przez dzyeń przydzye do oney ożnice. *RejWiz* 167v; Dayciéłz mu tę mażnicę wwiązáną łyki/ A ktemu práwie pewné od wozá orczyki. *PudłFr* 78.

Iron. Puszka na oleje święte (1): Mużal ten pop bycz wozniczą Bo ípatnie ítrałhy maznyczą. [*Cf Pleban Oleyem grozy łumnieniu m 7.*] *RejKup* m7v.

MP